

عنوان مقاله:

سیاست گذاری آموزشی در دوره اپیدمی کووید-۱۹: نگاه عدالت محور

محل انتشار:

مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، دوره 16، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

محمدرضا شیخی چمان - Iran University of Medical Sciences

اقدس صوراسرافیل - School of Health Management and Information Sciences, Iran University of Medical Sciences

نسرين ابوالحسن بیگی - School of Health Management and Information Sciences, Iran University of Medical Sciences

میترا بذرافشان - School of Health Management and Information Sciences, Iran University of Medical Sciences

تورج هراتی خلیل آباد - School of Health Management and Information Sciences, Iran University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

شیوع ویروس کرونا و بیماری کووید-۱۹ که سرآغاز تحولی عظیم در جهان بود برای نخستین بار از شهر ووهان واقع در کشور چین گزارش شد و در تاریخ ۳۱ ماه دسامبر سال ۲۰۱۹ (۱۰ دی سال ۱۳۹۸) سازمان جهانی بهداشت وقوع اپیدمی ناشی از ویروس را رسماً اعلام کرد. در ادامه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در تاریخ ۱۹ فوریه سال ۲۰۲۰ (۳۰ بهمن سال ۱۳۹۸) اعلام کرد که نتایج آزمایش اولیه ۲ مورد مشکوک ابتلا به کرونا در شهر قم مثبت بوده و این موضوع مقدمه تایید حضور ویروس کرونا در ایران بود (۱،۲). این اپیدمی همه بخش های کشور اعم از امور آموزشی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی را مختل کرد و تغییراتی بنیادی در آن ها متناسب با شرایط جدید صورت گرفت. نظام آموزشی کشور نیز که تا قبل از وقوع اپیدمی عمدتاً مبتنی بر سیستم آموزشی سنتی (حضوری) بود از گزند این اپیدمی در امان نماند و مراکز مختلف آموزشی در سطوح گوناگون در راستای پیشگیری از شیوع هر چه بیشتر بیماری به تعطیلی کشیده و عمده آموزش ها صرفاً بصورت مجازی ارائه شد. بدین ترتیب مراکز تجربه نسبتاً جدیدی را در این زمینه تجربه کرده و همین موضوع چالش هایی را برای ارائه دهندگان و گیرندگان آموزش عالی ایجاد کرد که تمرکز این مقاله از نوع نامه به سردبیر صرفاً حوزه علوم پزشکی می باشد. همچنین در همه قسمت های نامه، دانشجو معادل فراگیر، آموزش مجازی معادل آموزش الکترونیکی و آموزش سنتی معادل آموزش حضوری است. دروس دانشگاهی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور به گروه های اصلی مختلف اعم از تئوری، عملی، بالینی، آزمایشگاهی، کارآموزی و کارورزی تقسیم بندی شده که هر کدام الزامات و زیر ساخت های آموزشی خود را داشته و در کنار اجرای این برنامه ها، کارگاه های توانمندسازی متنوعی نیز از سوی مراکز آموزشی برگزار می شود تا با بکارگیری همه این ظرفیت ها فارغ التحصیلانی توانمند وارد عرصه ارائه خدمات مراقبت سلامت شوند و سلامت مردم که از اهداف اصلی و بنیادی در هر دولت و سیستم سلامتی است به شکل مطلوبی تامین شود، لذا ضروری است با توجه به حساسیت موضوع به مسائل آموزشی در این حیطه توجه کافی شود. از زمان آغاز اپیدمی تا بدین لحظه اقدامات پراکنده ای نیز از طرف مراکز آموزشی انجام گرفته که به نظر می رسد در راستای ایجاد خروجی مطلوب کافی نبوده اند و همچنان درصد قابل توجهی از دانشجویان از دریافت آموزش های با کیفیت محروم هستند. صرف نظر از اقدامات صورت گرفته گذشته، مشورت با صاحب نظران حوزه آموزشی، بررسی تجربه کشورهای موفق و پیشرو، قابلیت اجرا، کاربردی بودن، میزان تاثیرگذاری بر هدف مورد نظر و همچنین در نظر گرفتن شرایط فعلی نظام آموزشی کشور، می توان راهکارهای زیر را مطابق جدول شماره ۱ در راستای بهبود وضعیت موجود امورات آموزشی-پژوهشی و بسط عدالت آموزشی پیشنهاد داد که در چهار حیطه کلی مدیران آموزشی دانشگاه، اساتید، طراحی سامانه و همکاری بین بخشی بیان شده اند: حیطه اقدام متناسب مدیران آموزشی دانشگاه برگزارگری دوره آموزشی توانمند سازی اساتید در راستای فراگیری ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1509943>

